

*Мені мова
Файзулло*

**Хабибулло
ФАЙЗУЛЛО**

ЦАРЁИ УМР

КИТОВРО ДАР МУҲЛАТИ ҚАЙДШУДА
БАҲАРДОНЕД

[illegible]

УТИ «КАНАДВОРЕ»

ISBN 978-99947-53-05-5

Хабибулло
ФАЙЗУЛЛО

13464 аб
а

ЎАРЁИ УМР

ҲАМҚАДАМУ ҲАМҚАЛАМ

Ману Ҳабибулло Файзулло ҳамсол, ҳамқадам ва дертар ҳамкору ҳамқалам будем. Ҳар ду дар як сол ба Душанбе омадем. Ў дар Донишкадаи омӯзгорӣ ва ман дар Донишгоҳи давлатӣ таҳсил кардем. Агарчи мо аз ду маҳал будем, аммо ҳамдигарро ғоибона тавассути шеъргуна-хоямон, ки дар матбуоти бачагона ва ҷавонони ҷумҳурӣ хангоми мактабхониямон дарҷ мешуданд, мешинохтем.

Ин буд, ки баробари якдигарро дидан чун дӯстони дерин ба ҳам унс гирифтем.

Солҳои донишҷӯии мо ба ибтидои солҳои шастуми асри гузашта рост меомад. Дар ин давра шеъри тоҷик таҳаввулотеро аз сар мегузаронд. Шоирон кӯшиши аз умумигӯӣ даст кашидан ва тозагӯиро доштанд. Албатта ин кори мушkil буд ва комёбӣ на ба ҳар кас даст меод.

Дар ҳамин давра Ҳабибулло ба майдони адабиёт омад, бо шеърҳои хуби худ хонанда пайдо кард. Ў таъби равон дошт ва бе мушкилӣ шеър менавишт. Шеърхояш ва баъдтар китобхояш паси ҳам нашр мешуданд. Бемуболиға, ў дар байни шоирони ҳамсолаш, ки имрӯз ба камол расидаанду ҳар яке ному мақом доранд, дар ҳама ҷабҳа пешсаф буд. Ҳабибулло ҷавонтарин узви Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон ба шумор мерафт.

Китобҳои нахустинаш ба тоҷикӣ «Қатраи борон» ва ба русӣ «Яблонка» ном дошта ҳар ду зуд хонандагони зиёд пайдо намуд.

Ман ҳамроҳи Ҳабибулло ҳам ба шаҳру ноҳияҳои ҷумҳурий ва ҳам ба ҷумҳуриҳои собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ борҳо сафар кардам. Ҳабибулло аз миёни адибони дигар халқҳо дӯстони зиёд дошт ва дар тарҷумаи ашъори онҳо саҳм мегузошт. Дар навбати худ китобҳои ӯ ба русӣ ва шеърҳои алоҳидааш ба забонҳои халқҳои ҷаҳон борҳо тарҷума ва нашр шудаанд.

Сад афсӯс, ки Ҳабибулло 8 июни соли 1980 дар сиюпанҷсолагӣ дар тасодуми автомобилӣ ба таври фоҷиавӣ ҳалок шуд. Шоирони асил зодруз доранду мурдан надоранд.

Ман дар ҷашни 50 ва 60-солагии шоир ҳам дар зодгоҳаш Ховалинг ва ҳам дар Душанбе иштирок доштам. Ҳабибулло имрӯз ҳам аз шоирони дӯстдоштаи халқ аст. Ҳамдиёронаш номи ӯро ба кӯчаву хоҷагии калоне ниҳода дар мактаби хондааш осорхонаашро бунёд кардаанд ва дар назди бинои хонаи фарҳанг нимпайкараашро ниҳодаанд.

Ҳабибулло бо шеърҳои хубу марғубаш ҳамдаму ҳамнафаси мардум аст.

САЙИДАЛИ МАЪМУР
Шоири Халқии Тоҷикистон

Тоҷикистон

Тоҷикистон, ман ба ҳар пайроҳаат по мондаам,
Чун дар оғӯшат зи тифлӣ по ба дунё

мондаам.

Сарбаландиҳои ман аз қуллаҳои кӯҳи туст,
Ман зи дарёи дилам дарё ба савғо мондаам.

Тутиёи дида созам ҳар кафи хоки туро,
Ҳамчунон ойна гирам чашмаи поки туро,
Сабззорат бистари ман, санги ту болини ман,
Мекашам андар канорам рӯди бебоки туро.

Қуллаҳоят абрро бар сар кулаҳ афрошта,
Баҳрҳо андар канори қулла сар бигзошта.
Кӯҳсоронат ба мисли шоҳмардони далер
Бори чандин қарнҳо бар дӯши худ бардошта.

Тоҷикистон, додаӣ бо меҳри худ болу парам,
Ошиқам бар ҳусни ту,

чун бар ҷамоли дилбарам.

Ман ба чашми боз мирам, дар уфуқи чашмҳо
Акси рӯятро чу сурат ёдгорӣ мебарам.

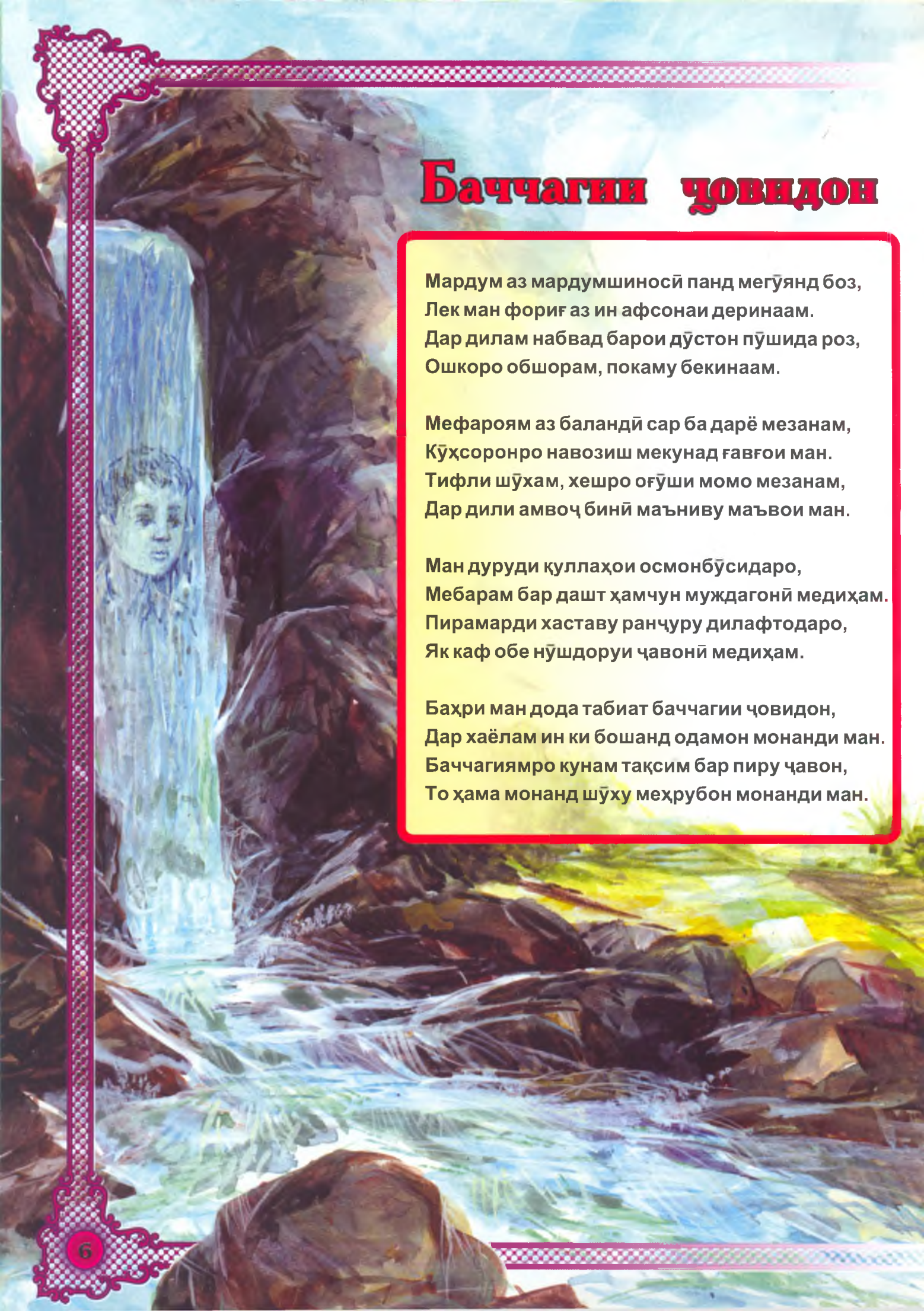
Ватан

Ватан дар синаам бо ин бузургӣ
Ба монанди диле маъво гирифтаст,
Ки гӯё чун раги хун аз дили ман,
Ба саҳро роҳи нав дарё гирифтаст.

Сафи амвоҷ ҳамчун сатри шеърарам,
Шавад ифшо ба рӯи дафтари дил.
Ситода рост гӯё кӯҳсораш
Ба мисли посбоне бар дари дил.

Даруни синаи ман хуфта гӯё,
Ҳама сарбозҳои ҷонсупурда.
Агарчи хуфта онҳо дар дили хок,
Валекин ёдашон дар дил намурда.

Даруни синаи ман бешазорест,
Даруни синаи ман кӯҳу саҳрост.
Даруни синаи ман кӯҳсорест,
Даруни синаи ман ними дунёст.

Баччагии ҷовидон

Мардум аз мардумшиносӣ панд меғуянд боз,
Лек ман фориғ аз ин афсонаи деринаам.
Дар дилам набвад барои дӯстон пӯшида роз,
Ошкоро обшорам, покаму бекинаам.

Мефароям аз баландӣ сар ба дарё мезанам,
Кӯҳсоронро навозиш мекунад ғавғои ман.
Тифли шӯхам, хешро оғӯши момо мезанам,
Дар дили амвоҷ бинӣ маъниву маъвои ман.

Ман дуруди қуллаҳои осмонбӯсидаро,
Мебарам бар дашт ҳамчун муждагонӣ медиҳам.
Пирамарди хаставу ранҷуру дилафтодаро,
Як каф обе нӯшдоруи ҷавонӣ медиҳам.

Баҳри ман дода табиат баччагии ҷовидон,
Дар хаёлам ин ки бошанд одамон монанди ман.
Баччагиямро кунам тақсим бар пиру ҷавон,
То ҳама монанд шӯху меҳрубон монанди ман.

Ҳусни булӯри тифлӣ

Рафта аз чехраи ман ҳусни булӯри тифлӣ,
Ба чароғи лаби тиреза назар дӯхтанам.
Фарқ нокардани ширинию талхии таом,
Панча бар шӯъла зада беҳабар аз сӯхтанам.

Рӯи болишти парӣ хуфтану бархостанам,
Тай-таяк роҳравӣ ҳамдами модар буданам.
Фориғ аз пасту баландии раҳи зиндагиям,
Пай набурдан ба чи мақсад ба ҷаҳон омаданам?

Лаби дарёчаи кӯҳӣ даву тозе кардам,
Мавҷи шӯхаш чу сари пир сафедӣ мекард.
Гӯй ҳар мавҷ варақҳои «Алифбо»-ям буд,
Дар дилам шавқу ҳавасҳои ҷавонӣ парвард.

Баъд бо духтараки ҳамсабақи қишлоқӣ
Ҳар саҳар ҳамраҳи дарёча қадам мемондем.
Ҳар саҳар лаб-лаби дарёча ба мактаб рафтем,
Ҳар саҳар ҳамраҳи дарёча сабақҳо хондем.

Баъд аз соҳили он ҳамраҳи тифлам рафтам,
Ҳамчу ойина маро дидаву тасвир намуд.
Гӯй ҳар мавҷ дар он соли ҳаёте буду рафт,
Ман чаро пир шудам, рӯд чаро пир нашуд?

Боди саҳрой

Ба ҳукми як ниҳоли навбарам,
Пазмони хуршедам,
Парастори баҳоронам, ки механдад
гули мақсуд.

Бирав, эй боди саҳрой, макун
якбора навмедам,

Марезон барги гулҳоям,
Ки гардад зери по нобуд.

Бимон файзи баҳорон бинаму
нашъунамо ёбам,

Бимон, то боғбон дар шохсори ман
самар бинад,

Пазмонам ҳосили худро,
Чу фасли тирамоҳ ояд -

Биё, афшон маро!
То боғбонам меваҳо чинад.

Шеъри дарё

Мавҷҳо қофияи дарёянд,
Аз дили тарма ба дарё резанд.
Соҳили сабз ба монанди радиф,
Мавҷро соида шӯр ангезанд.

Шеъри дарё бишавад шевотар,
Сангро ҳар қадаре пора кунад.
Мисраҳоро шиканад гӯётар,
Дар дили кӯҳу камар кора кунад.

Даштро ҳамчу варақ бикшода,
Бикунад зинда ба ашъори зулол.
Гули шеъраш ҳама ҷо бишкуфта,
Ҳама ҷо сабз шавад тозаниҳол...

Шеъри дарёст сароҳанги ҳаёт,
Аз дили кӯҳу даманҳо шунавӣ.
Аз дуои падарон дар дунё,
Дили пурҳасрати дарё шунавӣ.

Ташна дар хоб чиҳо хоҳад дид?
Шеъри дарё ба забон меорад,
Шеъри дарёст, ки бар олами пир,
Муждаи умри ҷавон меорад.

Обшори офтоб

Обшори нурҳои офтоб

Аз фарози қулла резон мешавад.
Ғунчаҳо аз шавқ лаб во мекунад,
Кӯҳу саҳро хандаборон мешавад.

Ғарқи шабнам гесувони сабзаҳо,
Бар замин истора гӯё рехтаст.
Рӯдҳо тобанд поку нукрагун,
Каҳкашон оё ба дарё рехтаст?

Пуртароват нурҳои офтоб
Метарованд аз сари ҳар шохсор.
Чашми шодобам шавад шодобтар,
Аз нигоҳи осмони беғубор.

Бол бикшуда ба истиқболи нур,
Кабк доғи синааш тар мекунад.
Накҳати гулхорҳои пуштаҳо
Зиндагониро муаттар мекунад.

Обшори нурҳои офтоб
Субҳдам аз қулла резон мешавад.
Ин ҷаҳони пир дар оғӯши нур
Навҷавон гардида,
хандон мешавад.

Дидори орзуҳо

Бар кокулони борон,
Чун бод шона мезад,
Ҳар қатраи фитода,
Чангу ҷағона мезад.

Барқе ба ҷони тундар,
Оташ заду ниҳон шуд,
Гӯё ки аз ғиреваш
Таркиш дар осмон шуд.

Ҳар майсаи дамида,
Гесу ба ҷӯй мешуст.
Қорчи қулларафида,
Гӯё уи рӯй мешуст.

Аз зери тарма хомӯш,
Сар мекашид вешим.
Партофта сияҳгӯш,
Зулфони чун бирешим.

Бо қомати камонӣ,
Рангинкамон чу бархост.
Дил гуфт зиндагонӣ,
Дидори орзухост...

Меравад вақт

Меравад вақту мебарад дилро
Аз диёри ҷавонӣ бар пирӣ.
Меравад вақту беқарорам ман,
Нест дилро мароми дамгирӣ.

Ҳайкали рӯзҳои бигашта
Сурате дар ниҳод мемонад.
Рӯзҳо мераванду дар дили мо
Чун нишон боз
ёд мемонад.

Чанор

Дар канори рох, дар домони кӯх,
Дар миёни марғзори пуршукӯх,
Як чанори сарбаланд истодааст,
Ҳамчу марди арҷманд истодааст.
Рӯд чун оина дар паҳлӯи он,
Мекунад акси қади дилҷӯи он.
Ин чаноракро замоне оби рӯд
Аз кадомин роҳи дур оварда буд.
Дар ҳамин манзил варо биншондааст,
Ҳамчу фарзанди азизаш хондааст.
Об нӯшондаст – шираш додааст,
Рангу рӯи дилпазираш додааст.
Як чанори сарбаланд истодааст,
Ҳамчу марди арҷманд истодааст,
Рӯд чун оина дар паҳлӯи он,
Мекунад акси қади дилҷӯи он.

Ҳабибулло ФАЙЗУЛЛО
Дарёи умр
(шеърҳо)

ТФД «Истиқбол», ш. Душанбе, 2007с,
ҳиёбони Саъдии Шерозӣ 16

Муассис: **Бакроод Файзуллоев**
Мушовир: **Латофат Қонҷаева**
Мухаррир: **Юсуфҷон Аҳмадрода**
Мусаввир: **Абдусалом Абдуллоев**
Ороиш: **Римма Полухина**
Веростор: **Комрон Раҳмон**
Мусахҳаҳ: **Галғина Муллоҷонова**

Ба ҷоп супорида шуд 20/VIII/2007. Ба ҷопаш 25/VIII/2007
имзо шуд. Андозаи 84x60 ¹/₈. Ҷузъи ҷопию ҳисобӣ 2,5.
Қоғаз табошир. Теъдод 20.000.
Нарҳаш шартномавӣ.

ISBN 978-99947-53-05-5

9 789994 753055